

Prethodna pitanja

1. Može li se s obzirom na okolnosti spora u glavnom postupku fizička osoba koja s drugim fizičkim osobama sklapa ugovor o udruživanju, a ta udruga nema pravnu osobnost te nije porezno prijavljena ni identificirana radi stvaranja budućeg dobra (gradnja) na zemljištu koje je dio osobne imovine jednog od suugovaratelja smatrati poreznim obveznikom PDV-a u smislu članka 9. stavka 1. Direktive o PDV-u ⁽¹⁾ ako su porezna tijela inicijalne isporuke izgrađenih konstrukcija na zemljištu koje je dio osobne imovine jednog od suugovaratelja porezno obrađivala kao prodaju koja proizlazi iz upravljanja privatnom imovinom tih osoba?
2. Treba li se s obzirom na okolnosti spora u glavnom postupku načelo pravne sigurnosti, načelo zaštite legitimnog povjerenja kao i druga opća načela primjenjiva u području PDV-a, kao što to proizlazi iz Direktive 2006/112, tumačiti u smislu da se protiv nacionalnim praksama prema kojima porezno tijelo koje je od fizičke osobe inicijalno naplatilo porez na prihod od prijenosa vlasništva osobne imovine, a imajući u vidu da nije bilo bitnih zakonodavnih izmjena u primarnom pravu, dvije godine kasnije na temelju istih činjeničnih elemenata ponovno ocjenjuje njezin položaj, iste te transakcije kvalificira kao gospodarske aktivnosti koje podliježu plaćanju PDV-a te retroaktivno obračunava dodatne iznose?
3. Treba li odredbe članka 167., 168. i 213. Direktive o PDV-u, analizirane u svjetlu načela porezne neutralnosti, tumačiti u smislu da se protiv tome da u okolnostima spora u glavnom postupku porezno tijelo odbija poreznim obveznicima pravo na odbitak poreza na dodanu vrijednost, koji se mora platiti ili koji je plaćen za robu i usluge uporabljene u okviru oporezovanih transakcija, samo zato što nisu bili porezno identificirani kao obveznici (za potrebe) PDV-a u trenutku kad su im navedene usluge bile isporučene?
4. Treba li s obzirom na okolnosti spora u glavnom postupku odredbe članka 179. Direktive o PDV-u tumačiti u smislu da se protiv nacionalnom propisu koji poreznom obvezniku, na kojeg se primjenjuje poseban režim izuzeća i koji zakašnjelo traži svoju identifikaciju za potrebe PDV-a, nameće obvezu plaćanja poreza koji je trebalo platiti, a da pritom on nema pravo na odbitak vrijednost iznosa poreza koji se može odbiti za svako razdoblje oporezivanja te je to pravo na odbitak moguće izvršiti samo naknadno putem obračuna plaćenog poreza nakon identifikacije poreznog obveznika PDV-a, s mogućim posljedicama na izračun dodatnih iznosa?

⁽¹⁾ Direktiva Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 30. travnja 2014. uputio Amtsgericht Laufen (Njemačka) –
kazneni postupak protiv Gavrila Covacija**

(Predmet C-216/14)

(2014/C 253/22)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Amtsgericht Laufen

Stranke glavnog postupka

Gavril Covaci

Druga stranka: Staatsanwaltschaft Traunstein

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 1. stavak 2. i članak 2. stavke 1. i 8. Direktive 2010/64/EU ⁽¹⁾ tumačiti na način da se oni protiv sudske odluke kojom se na temelju paragrafa 184. njemačkog Zakona o ustrojstvu sudova od okrivljenika zahtijeva da pravna sredstva ulaže isključivo na jeziku suda, u konkretnom slučaju na njemačkom jeziku, kako bi ta sredstva imala pravni učinak?

2. Treba li članak 2., članak 3. stavak 1. točku (c), članak 6. stavke 1. i 3. Direktive 2012/13/EU ⁽²⁾ tumačiti na način da se oni protive nalogu kojim se od okrivljenika zahtijeva imenovanje punomoćnika za primanje pismena, s obzirom na to da već od dostave tom punomoćniku počinje teći rok za ulaganje pravnih sredstava pa na kraju nije bitno je li okrivljenik uopće saznao koje mu se kazneno djelo stavlja na teret?

⁽¹⁾ Direktiva 2010/64/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 20. listopada 2010. o pravu na tumačenje i prevođenje u kaznenim postupcima (SL L 280, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 10., str. 213.).

⁽²⁾ Direktiva 2012/13/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. svibnja 2012. o pravu na informaciju u kaznenom postupku (SL L 142, str. 1.).

Tužba podnesena 20. svibnja 2014. – Europska komisija protiv Republike Austrije

(Predmet C-244/14)

(2014/C 253/23)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: G. Braun i J. Hottiaux, agenti)

Tuženik: Republika Austrija

Tužbeni zahtjev

Tužitelj od Suda zahtijeva da:

- utvrdi da Republika Austrija nije ispunila svoje obveze iz Direktive 2004/49/EZ jer nije u potpunosti prenijela članak 3. točku (k), članak 10. stavak 5., članak 11. stavak 2., članak 17. stavak 1., članak 19. stavak 2., članak 22. stavak 3. i članak 25. stavak 3. te direktive;
- naloži Republici Austriji snošenje troškova.

Tužbeni razlozi i glavni argumenti

Komisija je nakon pregleda stanja propisa u Republici Austriji izrazila sumnju u ispravnost provedbe nekoliko odredaba Direktive 2004/49/EZ ⁽¹⁾. Sumnja se u biti odnosi na odredbe u vezi s rješenjem o sigurnosti za obavljanje usluga u željezničkom prijevozu i rješenjem o sigurnosti za upravljanje željezničkom infrastrukturom, kao i odredbe o nacionalnom tijelu nadležnom za sigurnost, istraživanjima, istražnim tijelima i sigurnosnim preporukama.

⁽¹⁾ SL L 164, str. 44.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 5., str. 45.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. svibnja 2014. uputio Conseil d'État (Francuska) – Air France – KLM protiv Ministère des finances et des comptes publics

(Predmet C-250/14)

(2014/C 253/24)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Conseil d'État

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Air France – KLM

Tuženik: Ministère des finances et des comptes publics